

עת"א 5789/01/14 - רז בן דין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 5789 בדין נ' ועדת

פברואר 23 2014

השחרורים ואח'

לפני:

כב' השופט אברהם טל, אב"ד - סג"נ כב' השופט אהרון מקובר
כב' השופט צבי דותן

רז בן דין

הוותר

נגד

1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי הממשלה

המשיבים

nocchim:

הוותר ובא כוחו עו"ד יוסף לין

ב"כ המשיב 2 עו"ד רעوت אבירות

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

1. העותר מרצה עונש מאסר ראשוני במשך 30 חודשים בגין סיוע לניסיון להרום נכס בחומר נפי' ונשיאות והובלת נשק נושא ת"פ 53154-06-12 (בית משפט מחוזי ב"ש) והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 2.1.14 שדחתה את בקשתו לשחרור מוקדם.

2. הוועדה קבעה בהחלטתה נושא העתירה כי לא הייתה מהססת לאשר את שחרורו המוקדם של העותר אילולא שלושה גורמים שמצויעים על מסוכנותו: התרשמות הוועדה מקשריו הענפים של העותר עם עולם תחthon מאזר מגורי, כפי שנובע ממידועים חסויים שקיבלו אישור בכתב האישום, אשר הוצגו בפנייה

עמוד 1

© verdicts.co.il - או.

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ובפנינו; נתית העותר להיגר אחריו חזקים וכריזמטיים ממנה והעובדת שעל פי תוכנית רשותה השׂוֹגָה בפני הוועדה ובפנינו העותר אמר לחזור לבית הורי, שם החלו הסתבכויותיו.

3. ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטעונו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא לקחה בחשבון כי מדובר במאстроו הראשון של העותר, אין לו כל עבר פלילי, התנהגותו בכלל הייתה ללא דופי ואין מידעים מודיעניים ממהלך מאstroו.

4. לטענת ב"כ העותר, שגתה הוועדה כאשר הסתמכה על המידע החסויים שכן מדובר במשפטו מאstroו של העותר, אשר עבר שינוי משמעותי במהלך מאstroו, כפי שעולה מדו"ח גורמי הטיפול שהיה בפני הוועדה ובפנינו.

5. לטענת ב"כ העותר, העובדת שהעותר נגרר בעבר אחרים, לא מצדקה את מניעת שחרורו המוקדם שכן הוא שינה את דרכיו, כאמור, ועשה מאצים כדי לסייעו לסתואציות דומות.

עוד טוען ב"כ העותר כי העובדת שהעותר אמר לחזור למקום מגורי לא צריכה להזקיף לחובתו שכן שם הוא בילה את חופשотו ללא כל בעיות, בחיק משפחה תומכת שגרמה לניתוק קשרו עם האדם האחר שהרי נגרר.

6. ב"כ המשיב 2 מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר, וטענת כי העותר אمنם הודה בביצוע העבירות בבית המשפט שגזר את דיןו, אך בפני גורמי הטיפול הוא שלל את ידיעתו בזמן ביצוע העבירות כי מדובר במקרה חבלה. גורמי הטיפול התרשםו שהוא נטה להיגר אחריו חזקים וכריזמטיים ממנה כפי שנגרר בזמן ביצוע העבירות נושא מאstroו.

טענת ב"כ המשיב 2, אין בתוכנית רשותה שכוללת שיחה שבועית בלבד ותעסוקה, כדי להפג את מסוכנותו של העותר, שאינו ירא את החוק ונטל אותו לידי בהתנהלותו נושא מאstroו. טענתה, העותר לא עבר כל טיפול ממשי במהלך מאstroו, והואתו מעוניין לשתף פעולה עם גורמי הטיפול אינה שווית ערך לשינוי ממשי בהתנהלותו.

ב"כ המשיבה 2 טוענת עוד, כי יש במידיעים כדי להציג על מסוכנותו של העותר ועומק קשרו העברייניים, ואין בעובדה שהתקבלו לפני מאstroו של העותר כדי להפג מסוכנות זו.

7. לאחר שיעינו בקשר הדין שבגינו מרצה העותר את עונש המאסר הראשון, בחומר דעת גורמי הטיפול ובמידע החסויים שבהם עיניה גם הוועדה, הגיענו למסקנה כי יש בכל אחד מהນימוקים שבהם נימקה הוועדה את מסוכנותו של העותר וב恰טראף כולם לאחד כדי להצדיק את החלטתה לפיה שחרורו של העותר לעת זהו עלול לסכן אחרים ואין בתוכנית רשותה כדי להפג את מסוכנותו.

- נסיבות ביצוע העבירות נשא גזר הדין, כאשר העותר, יחד עם אחר, קשרו קשר להניח חומר נפץ ליד רכבו של המתלוון ואף מימשו את כוונתם כאשר הניחו מטען צינור בסמוך לגלגל רכבו, ורק בשל העובדה שהמתלוון יצא לאסוף את בתו בשעת לילה מאוחרת וכשחזר הבוחן במען החבלה שחויב לפלאפון נייד כאמצעי להפעלתו על רצפת החניה של רכבו, נמנע מהם מהלשללים את זממם, מלמדות על מסוכנותו של העותר.
9. מדו"ח גורמי הטיפול שהיה בפני הוועדה ואשר צורף כנספח ג' לתגבות המשיב עולה כי המשיב משולב תקופה ארוכה בשיחות פרטניות עם גורמי טיפול, מהם עולה כי מדובר למי שמציג תדמית חיובית, אך ניכר בו כי הוא אדם צעריר אשר מתפרק רצון להרגיש שכונות בחירות מוטעות. העותר מכיר בכך מעשי חמורים, ומודע לכך כי ההשלכות היו יכולות להיות הרסניות.
- עם זאת, העותר לא עבר כל תהליך טיפול במהלך מאסרו, ומשך אין די בשיחות הפרטניות עם גורמי הטיפול כדי להפגיג את מסוכנותו.
10. עיון במידעיהם החסויים מעלה כי אכן מדובר במידעיהם שהתקבלו לפני תחילת מאסרו של העותר, וחלקים מתייחסים למשעים נשא מאסרו, אך אין בכך כדי להפגיג את מסוכנותו של העותר גם לאחר שחרורו על תנאי, שכן אופיו המידעים ואיישיותו של העותר כמו שנגרר כלפי אחרים, מעלים חשש שימושם בפעולותיו הפליליות גם לאחר שחרורו על תנאי.
11. כך במיוחד הם פני הדברים, כאשר עפ"י תוכנית רשות"א העותר אמר לחזור לאחר שחרורו על תנאי למקום מגורי משפחתו, שם יצא לביצוע מעשי החמורים נשא מאסרו, ואין בעובדה שם בילה את חופשותו כדי להוכיח את שהייתו שם במהלך תקופת הרישון, שכן אין דומה שהיית אסיר בחופשה לשהייתו של אסיר בתקופת רישון, גם אם מדובר בתקופת רישון לא ארוכה יחסית.
12. לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נשא העתירה אינה חרוגת ממתחם הסבירות ומשכך אינה מצדיקה התערבותה ערכאה שיפוטית.
13. אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודיע היום כ"ג אדר
תשע"ד, 23/02/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והוותר.

אהרון מקובר, שופט צבי דותן, שופט

אברהם טל, סגן
אב"ז